

TERESA COLOM

NEU A LA PORTA

—

ULL DE GAT,
ULL DE BOU

Temps Obert (XVIII-XIX)

comanegra

- TAULA -

Neu a la porta	11
Ull de gat, ull de bou.....	105

NEU A LA PORTA

La Teresa se sentia afortunada de no saber de qui dels dos estava embarassada. Durant anys havia avançat per un pas estret entre esbarzers i dues roques enormes: primer la condemna d'haver de complir amb el marit, i després la passió per l'amant, també condemnada. Però l'embaràs havia arrasat els esbarzers i havia obert una cruïlla a la terra.

No li venia d'un minut. Ni d'un dia. Tenia temps, fins i tot un parell o tres de setmanes. Un vòmit la podria delatar, però què era un vòmit ara que ja no vivien a casa els sogres, amb la Quimeta sempre al damunt. La llibertat del nou pis li donava aire. S'hi passejava en hores mortes, mentre el Daniel potser treballava a l'oficina... O potser visitava l'oportunitat d'un nou solar, o supervisava un dels edificis en ciutats dormitori del cinturó de Barcelona dels quals era constructor i promotor. Blocs alts d'apartaments barats sense balcó.

A la Teresa li agradava començar el passeig pel seu àtic amb terrassa a dos vents, orientació sud-est, des del rebedor.